

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 314. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321578770896/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

omkring mig . . og vinke ad mig . . Følg mig Hjalte!
 . . Saa glad som i Dag, har jeg heller ikke været,
 Hiartvar, uden den Dag jeg belønnede din Troe-
 skab med Skulde og Sverrig . .¹⁾

HIARTVAR

5

Ha! . . hvert Ord! . . en Dolk! . .

HUNDING

Det er Tid at jeg gaaer . . Skulde venter mig ved
 Florden²⁾.

GEVAR

10

Og du maae gaae Hiartvar . . det er bedre, at vi
 ere allene, for at tale med Hjalte . .

HIARTVAR

Ha! . . viis, fær, slæb, træk mig! . . hvor I vil . .
 Jeg følger dem, de afskyelige, de forfærdelige Ud-
 sigter, som I . . som Skiebnen . . som jeg selv har
 viist mig . . tænker ikke, at jeg er frygtsom . . maa-
 skee jeg taler, som den der frygtede sig . . Men,
 naar jeg først har vædet min Lyssing i Blod . . i
 Venners Blod . . Da væ den som tør befale mig! . .³⁾

20

SIETTE OPTRIN

HOTHER OG GEVAR

GEVAR

Det kunde gjøre mig ont for Hiartvar, om jeg
 kunde ynke en Rebel og en Utaknemmelig . . Men
 nu skal her ikke tales . . Det vigtige Øieblik nær-
 mer sig, Hother, da det gielder om at hævne din
 Faders Død, og at hævne den paa den dydige, den
 store Rolf . . Det gielder om at opfylde en Hoved-
 pilgt, uden at fornærme nogen af de andre . . at
 være en god Søn, uden derfor at være et slet Men-
 neske . . I denne Busk skiulte jeg din Mimming⁴⁾ . .
 Her er dit Skiold, Hother . .

¹⁾ De gaae.

²⁾ Han gaaer.

³⁾ Han gaaer.

⁴⁾ Han flyer ham et Sverd, og legger et Skiold ved Siden af ham.

35

HOTHER

Ha! . . . Jeg bruger intet Skiold . . . Gevar! . . . Dy-
dens Love flød altid meer naturlig fra dine Læber
. . . Jeg har aldrig hørt dig kunstle saa meget paa
5 Pligterne . . .

GEVAR

Jeg tilgiver din ædle Siel det . . . Men hvad dig og
synes, saa er Taknemmelighed og Kierlighed til
dem, som gav os Livet, Naturens første Lov, og
10 Venskab er den anden . . . Men jeg hører Hialte . . .
Nu maae du forestille ham . . .

HOTHER

Hvad? . . . Jeg begriber endnu ikke hvad jeg skal
15 med Hialte . . .

GEVAR

Vaage i hans Sted . . .

HOTHER

Og hertil skal jeg overtale min Ven . . . og bedrage
ham . . . Det vil Gevar . . . Han gjør det maaskee . . .
20 men saa gjør han det af Fortroelighed til mig . . .
Og den skulde jeg . . . den skulde din Hother mis-
bruge? . . . Og hvad skal jeg saa, naar jeg vaager
over Rolf? . . .

GEVAR

25 Forsvare ham, som du troer, at din Ven vilde
forsvare ham . . . Men ikke vil Hialte vaage, for at
afværge en ordentlig Udfordring.

HOTHER

Din Tale er altid mægtig over mig, vilse Gevar!
30 . . . Gjør som du vil . . . Ha! . . . nu kommer han . . .
men du maae tale med ham derom¹⁾ . . . Jeg kan
ikke staae det ud at tale med Hialte derom.

SYVENDE OPTRIN

DE FORRIGE. HIALTE OG FØLGE

35 HIALTE

Enhver forføle sig til sit! . . . at ingen forstyrrer
Kongens Roelighed²⁾ . . . Du er her endnu ædle Fyr-

¹⁾ Hialte og endeel Desbantere med Fakler komme ud fra Rolf.

²⁾ De gaac.